

Mest

Als ik aan mest denk, dan denk ik aan 3 dingen: stank/geur, fijnstof en overlast.

Ik loop deze 3 onderdelen alle 3 even langs.

Stank Mest scheidt een geur af. Deze geur kan lekker ruiken, maar ook stinken. Als de geur stinkt, noemen we dat stank. Mensen ervaren stank als onaangenaam. Ook dieren maken een verschil tussen iets wat lekker ruikt en iets dat stinkt. Voordat een hert s'winters hooi gaat eten, ruikt het eerst aan het hooi. Vers hooi ruikt anders dan oud hooi. Een hert eet eerst het verse hooi op.

Varkensmest ruikt anders dan kippenmest. Kippenmest vind ik lekker ruiken. Het is voor mij een lekker geurtje. Met varkensmest heb ik dat niet zo. Een fabriek waar meel gemaakt wordt, ruikt ook. Sommigen vinden het lekker ruiken, anderen worden er bijna misselijk van. In mijn studententijd, heb ik eens meegedaan aan een geuronderzoek van een wetenschappelijk medewerker die op dat onderwerp ging promoveren. Hij wilde weten hoe mensen geuren waarnemen en hoe de verschillen in het waarnemen van geuren tot stand komen. In de hersenen liggen de geur- en smaakgebieden dicht bij elkaar. Mensen met hersenbeschadigingen nemen geuren weer anders waar dan mensen zonder hersenbeschadigingen.

In onze taal kennen we allemaal het zinnetje: smaken verschillen. Dit geldt ook voor geuren: wat de een als stank ervaart, neemt de ander waar als een lekker geurtje. Dit verklaart dat we (aparte) winkels hebben waar (vooral) vrouwen zich kunnen uitleven bij het kopen van lekkere geurtjes. In Boxmeer had je tot voor kort nog Ici Paris. Tientallen geurtjes tref je in zo'n winkel aan. Er zijn zoveel geurtjes omdat de makers van die geurtjes weten dat het reukorgaan van elk mens anders werkt. Zelf vind ik de geur van waxinekaarsjes lekker. Ik wil maar zeggen: stank bestaat niet, wel geuren. Als je onpasselijk wordt van een bepaalde geur, is dat erg vervelend. Als s'winters het kuilvoer uit de kuil tevoorschijn komt, geeft dit een penetrante geur. Sommigen vinden het afschuwelijk. Ik vind het lekker ruiken.

Fijnstof Mest die verwerkt wordt in een mestfabriek, verspreidt enige fijnstof. Het begrip fijnstof wordt vooral gebruikt bij het meten van de luchtkwaliteit in en rond de grote steden. In de lucht daar zit fijnstof, dat schadelijk is voor de mens. Het is al enige jaren bekend dat mensen in het randstedelijk gebied dicht bij snelwegen, enkele jaren korter leven dan de mensen buiten dat gebied. Dit wordt mede toegeschreven aan de fijnstof die met name veroorzaakt wordt door het drukke verkeer. We accepteren blijkbaar met elkaar dat er omstandigheden zijn die er toe leiden dat mensen korter leven. Dat is wel een belangrijke constatering. Toch zeggen we niet dat in de grote steden de auto's en vrachtwagens moeten verdwijnen. Ondertussen is dit wel een groot probleem. Over de hoeveelheid fijnstof die door een mestfabriek wordt veroorzaakt, is weinig bekend. Wel is bekend dat de hoeveelheid fijnstof op het platteland veel minder is dan in de industriële gebieden en de drukke randstad.

Overlast Overlast is een relatief begrip. Toen ik in Rotterdam werkte en ik van Rotterdam Zuid naar Rotterdam Noord wilde, deed ik daar drie kwartier over, terwijl het maar 5 km was. Dat kwam door de overlast van andere auto's die verhinderden dat ik voldoende snelheid kon maken. Daar heb je dan last van. Ik kan echter moeilijk verwachten dat alle auto's even voor mij op zij gaan en mij een (overlast) vrije doorgang geven. We wonen in Nederland dicht bij elkaar. Nederland is het dichtstbevolkte land ter wereld. Dan heb je ook eerder last van elkaar. Je kunt niet alles waar je last van hebt, uit je buurt houden. Dan is er niets meer mogelijk. Heel veel mensen protesteren tegen windmolens en windmolenparken, ook als ze op enkele km afstand komen, want dan is het horizonvervuiling. In Amerika hebben ze hier een mooi begrip voor: alles mag "but not in my backyard"(niet in mijn achtertuin). Je kunt wel alles wat

je niet welgevallig is tegen willen houden, maar dan lopen we vast in Nederland. Toch zullen er windmolens moeten komen, want de regering heeft zich verplicht om een bepaald minimum aan groene stroom op te wekken. Als niemand de windmolens wil, zal de regering op een bepaald moment een regio “overrulen” en plaatsing afdwingen. Als heel Nederland mestfabrieken weigert, zal de “sterke arm” op een gegeven moment een regio aanwijzen. Dat geldt ook voor Landhorst. Komt de mestfabriek niet in Landhorst, dan komt die ergens anders. Dan hebben de inwoners in die regio stank, fijnstof en overlast. Eigenlijk is dit een vraagstuk van: hoe verdeel ik het zoet en hoe verdeel ik het zuur. Als de mestfabriek ver weg gebouwd wordt, is één ding zeker: het milieu is de klos, want de vrachtwagens moeten veel verder rijden en belasten daarmee het milieu.

De land- en tuinbouw is de sector die het meeste bijdraagt aan onze export en dat levert de staat geld op. Zonder die inkomsten zullen subsidies van de overheid wegvallen. Dat leidt tot ongemak voor degenen die nu van die subsidies afhankelijk zijn, zoals gehandicapten. Het niet accepteren van ongemak en overlast van de een, leidt onherroepelijk tot ongemak bij de ander. Zo zit het leven nu eenmaal in elkaar.

Hoe moet het nu verder met de mestfabriek in Landhorst?

Mijn advies aan Landhorst is: richt je helemaal op “damage control”(beperking van de schade). Haal op alle denkbare pijnpunten je winst binnen. Stel primair gezondheidseisen. Laat niet gebeuren wat er rond Zeeland gebeurd is ten tijde van de Q-koorts. Stel daarnaast hoge eisen aan stankpreventie. Dwing af dat er fijnstof onderzoek gedaan wordt en als de hoeveelheid fijnstof boven een bepaald niveau komt, dat er dan actie wordt ondernomen om de hoeveelheid fijnstof terug te brengen. Eis dat kapot gereden weg onmiddellijk wordt gerepareerd. En als later blijkt dat de initiatiefnemers zich niet aan de afspraken houden, ga dan met 100 man voor de poort liggen en laat zien dat je ballen hebt.

Henk Geene